

sterne langt bedre end det Forslag, der er stillet af ham. Naar man rører ved det, hvoraf i højeste Grad en Mand's Velvære i det daglige Huusliv er afhængigt, kan man ikke forundre sig over, at han tager alvorligt til Gjemmæle; jeg har betragtet dette, ikke paa mine egne Vegne, men paa den Stands Vegne, hvortil jeg hører, som et Forsvar for Arne, for Huus og Hjem, og derfor har jeg taget til Gjemmæle paa saa skarp en Maade.

Brockdorff: Jeg har udbedet mig Drødet for med nogle saa Bemærkninger at motivere, hvorledes jeg stiller mig til den nærværende Sag. Det kunde jo maasse være overflødig nu for mig at udtale mig derom, efterat den høitærede Minister har sagt, at han især vil tage de Geistliges Bøtum i Betragtning, og det kunde maaskee synes saameget mere overflødig, efterat vi nu have hørt et æret geistligt Medlem (F. Nielsen) udtale sig derover. Jeg skal dog imidlertid ikke tilbageholde det Bør Ord, jeg har at sige — det er ikke mange. Jeg vedkjender mig ganske den Anskuelse, som ikke alene er udtalt i Udvalgets Betænkning, men ogsaa af flere andre her nærværende praktiske Landmænd, at jeg troer, det er ønskeligt, saavel med Hensyn til Præstens Virksomhed i Embedet, som ogsaa for ham selv i sinantiel Henseende, at hans Forbøtilliggende indskrænkes saameget, som Forholdene tillade det. Jeg kunde maaskee være tilbøielig til endogsaa at gaae et Skridt videre og udtale, at Præsten maaskee ikke var daarløst stillet, naar han slet ingen Jord havde, og jeg nægter ikke, at den ærede sidste Talers Udtalelser have i saa Henseende bestyrket mig; da imidlertid ingen af de Medlemmer, som jeg har raadsført mig med, har villet tiltræde denne Anskuelse, har jeg ikke fundet Anledning til at stille noget Endringsforslag i saa Henseende; men jeg har dog fundet mig foranlediget til at udtale denne min Anskuelse. Naar nu min Stilling er saaledes, følger det af sig selv, at jeg maa støtte det

Endringsforslag, som er stillet af den ærede Ste Landstingsmand for 7de Kred (Staal), dog med en vis Modification — det nægter jeg ikke. Forslaget gaaer jo ud paa, at der skal kunne holdes 2 Heste og 6 Køer, og dette finder jeg ogsaa rigtigt, hvor Forberne ere gode, og hvor Sogness Udstrækning ikke er stor; naar derimod, som det ofte er Tilfældet i Byland, de Sogne, der ere lagte til et Præstefald, ere meget vidtløftige, og naar Forberne derhos ere magre og som Følge deraf give et ringere Udbytte saavel af Græs som af Korn, vilde jeg finde det rimeligt, at disse Commissioner tage Hensyn dertil, og paa saadanne Steder tillægge Præstegaardene et større Jordtilliggende, end hvor der er en Normaljord, om jeg maa bruge dette Udtryk. Der har været talt om at tage Hensyn til Skovene — og jeg mener ogsaa, at dette Hensyn bør tages; men mine Herrer! det er Dem jo ikke ubekendt, at der i mange Egne af Landet ikke er Skov, men derimod Brændselmateriale i Moseerne, og jeg maa henlede Opmærksomheden paa, at det vil være af Bøtighed, at der, naar Præstegaardene blive udstykkede, bliver forbeholdt de fornødne Moser, saa at Præsten kan have den Udbrændsel, han behøver. Jeg skal altsaa gjentage, at jeg maa stemme for Underendringsforslaget under Nr. 59 b, der er stillet af den ærede Ste Landstingsmand for 7de Kred (Staal).

Jacobæus: Det Spørgsmaal, hvor stort et Udsbrug der for Fremtiden skal henlægges til en Præstegaard, maa naturligvis af Forskjellige besvares paa forskjellig Maade, fordi man i saa Henseende stiller sig paa forskjellige Standpunkter. Hvad angaaer det under Nr. 59 b stillede Endringsforslag, da forekommer det mig, naar man stiller sig paa den ærede Forslagsstillers Standpunkt, at være fuldkommen berettiget, at man vil have, at Præstegaardsavlsbruget ikke skal være større, end at derpaa i Reglen kan holdes 2 Heste og 6 Køer.